

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Teresa Mertuszka

Protokolant : Agnieszka Chmielewska - Jakimionek

po rozpoznaniu w dniu 27.02.2013 roku w Lubaniu

sprawy z powództwa Towarzystwu (...) S.A. w W.

przeciwko D. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. P. na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 13.444,39 zł (trzynaście tysięcy czterysta czterdzieści cztery złote 39/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 10.05.2007r., do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego D. P. na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 4.470,19 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. w pozostałej części powództwo oddala.

Sygn.akt I C 75/11

Uzasadnienie.

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. w W., reprezentowana przez pełnomocnika - radcę prawnego A. K., wniosła o zasądzenie od pozwanego D. P. kwoty 13.493,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 maja 2007r.do dnia zapłaty oraz należnymi kosztami postępowania.

Uzasadniając powództwo, pełnomocnik strony powodowej podniósł, że w dniu 24 lutego 2007r. w L. doszło do kolizji drogowej, polegającej na tym, że pozwany D. P., będąc w stanie po użyciu alkoholu, kierując samochodem osobowym F. (...) nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności i nie zastosował się do wskazań sygnalizacji świetlnej w wyniku czego uderzył w prawidłowo jadący, a kierowany przez J. D. (1) samochód marki C. (...) nr rej. (...), powodując jego uszkodzenie. Za powyższy czyn pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 10 kwietnia 2007r. W dacie opisanego zdarzenia pojazd pozwanego był ubezpieczony u strony powodowej, w związku z czym w toku likwidacji szkody strona powodowa wypłaciła uprawnionemu właścicielowi pojazdu odszkodowanie w łącznej kwocie 13.493,50 zł. Na sumę tę składały się koszty naprawy ustalone na podstawie kosztorysu naprawy z dnia 08 marca 2007r. oraz koszty wynikłe z tytułu konieczności wynajęcia przez poszkodowanego właściciela samochodu P. O. (1) pojazdu zastępczego celem wykonania poprzednio przez niego zakontraktowanych usług przewoźniczych, a ujęte w fakturach nr (...). Jako podstawę odpowiedzialności pozwanego strona powodowa wskazała przepis art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Pozwany wezwany dwukrotnie do zapłaty przedmiotowej kwoty nie zastosował się do wezwania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 marca 2011r. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę dochodzona pozwem wraz z należnymi kosztami postępowania.

Od powyższego nakazu pozwany D. P. wywiódł skutecznie sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 2.540 zł i zarzucił, że strona powodowa znacznie zawiżyła wysokość wypłaconego odszkodowania, gdyż bezprawnie połączyła w jedną całość uszkodzoną prawą przednią stronę pojazdu w wyniku przedmiotowej kolizji z wcześniej uszkodzoną lewą przednią stroną tego pojazdu, powstała w innych okolicznościach niż w dniu 24 lutego 2007r. Ponadto zarzucił, że poniesione przez poszkodowanego dodatkowe koszty nie stanowią udokumentowanej i rzeczywiście poniesionej przez niego szkody, a odszkodowanie ustalone zostało z obrażą art. 361 § 1 kc w związku z art. 436 § 2 kc, gdyż strona powodowa w toku likwidacji szkody zobligowana była do zgromadzenia i oceny takich dokumentów finansowych, jak przychody, koszty, jakie w poszczególnych okresach miesięcznych, przed i po zdarzeniu z dnia 24 lutego 2007r. generowała firma poszkodowanego P. O. (1) i na podstawie takiej analizy powinna była wykazać rzeczywistą wartość poniesionej przez niego szkody. Pozwany ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego celem ustalenia faktycznych i rzeczywistych uszkodzeń pojazdu poszkodowanego w powiązaniu z uszkodzeniami pojazdu pozwanego powstałymi w wyniku rzeczowej kolizji oraz uzasadnionych kosztów naprawy samochodu osobowego marki C. (...) nr rej. (...), pozostających w związku z przedmiotową kolizją.

Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 20 maja 2011r. podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w pozwie i również wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw rzeczoznawstwa samochodowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lutego 2007r. około godz. 13.00 w L. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) doszło do kolizji drogowej, polegającej na tym, że kierowany przez pozwanego samochód osobowy F. (...) o nr rej. (...) zderzył się z samochodem osobowym marki C. (...) nr rej. (...). Powodem kolizji było niezastosowanie się przez pozwanego do sygnalizacji świetlnej i wjechanie na skrzyżowanie na czerwonym świetle. Pozwany D. P. w czasie kolizji znajdował się w stanie nietrzeźwości, mając o godz. 13.16 1,12 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu w sprawie sygn.akt IV K 198/07 z dnia 10 kwietnia 2007r. pozwany D. P. uznany został za winnego popełnienia występku określonego w art. 178a § 1 kk i skazany na karę grzywny z zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Ponadto w sprawie spowodowania kolizji, czyli wykroczenia określonego w art. 86 § 2 kw odmówiono wszczęcia postępowania z uwagi na skazanie pozwanego opisanym na wstępie wyrokiem za przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

W dacie kolizji pozwanego D. P. łączyła ze stroną powodową ważna polisa obowiązkowego ubezpieczenia pojazdów OC nr 065-06-103- (...).

(dowód – akta Sądu Rejonowego w Lubaniu VI K 198/07 i VI W 231/07, akta szkodowe 103- (...))

W wyniku kolizji uszkodzony został samochód osobowy marki C. (...) nr rej. (...), należący do P. O. (1), prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie międzynarodowego transportu osobowego, który przewoził pasażerów. Kierowcą przedmiotowego samochodu w momencie zderzenia z samochodem pozwanego był J. D. (1), a drugi kierowca W. J. (1) znajdował się wraz z pasażerami we wnętrzu samochodu. Zderzenie spowodowało uszkodzenia drzwi przednich prawych, podłużnicy przedniej lewej i prawej, fartucha pionowego błotnika przedniego lewego i błotnika prawego, wzmocnienia czołowego, pokrywy komory silnika, zderzaka przedniego, błotnika przedniego lewego i prawego, reflektora lewego, gniazda reflektora lewego, poduszki mocowania silnika prawej, nadkola przedniego lewego, podszybia z tworzywa lewego, kraty wlotu powietrza, zawiasów pokrywy silnika oraz zamka pokrywy silnika.

Ustalony na podstawie kosztorysu naprawy strony powodowej z dnia 08 marca 2007r. nr (...) całkowity koszt naprawy tego pojazdu 5.448,64 zł netto i taka też kwota została przez stronę powodową wypłacona poszkodowanemu P. O. (1) w dniu 04 kwietnia 2007r.

(dowód – akta szkodowe 103- (...), zeznania świadków W. J. k. akt 130, J. D. k. akt 132, P. O. k. akt 133)

Z uwagi na zarzuty pozwanego, co do faktycznych uszkodzeń pojazdu oraz uzasadnionych kosztów naprawy, Sąd postanowił dopuścić dowód z opinii biegłego sądowego do spraw techniki motoryzacyjnej i kosztorysowania na okoliczność ustalenia rzeczywistej szkody w uszkodzonym pojeździe na skutek kolizji drogowej zaistniałej w dniu 24 lutego 2007r. oraz na okoliczność prawidłowości kosztorysu sporządzonego przez stronę powodową.

Powołany w niniejszym postępowaniu biegły sądowy mgr inż. W. C. po zapoznaniu się z aktami oraz aktami szkodowymi ustalił ostatecznie na potrzeby niniejszej sprawy dwie wersje kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu. Według wersji nr **(...)-1**, zgodnie z warunkami obowiązującymi przy likwidacji szkód z odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, przy uwzględnieniu technologii naprawy i nowych części zamiennych zalecanych przez producenta pojazdu z zastosowaniem średnich stawek za naprawy, obowiązujących w autoryzowanych warsztatach, działających na rynku lokalnym w dacie powstania szkody, koszt naprawy wynosi netto **9.231,17 zł** (brutto – 11.262,03 zł), natomiast według wersji **(...)-2**, przy uwzględnieniu technologii naprawy i nowych części zamiennych zalecanych przez producenta pojazdu, lecz z zastosowaniem 50% obniżenia cen tych części i obniżonych stawek za naprawy niż obowiązujące w autoryzowanych warsztatach naprawy pojazdów C., działających na rynku lokalnym w dacie szkody (przy uwzględnieniu sposobu rozliczenia opartego na założeniach strony powodowej) koszt naprawy wynosi netto **5.399,53 zł** (brutto – 6.587,43 zł). Biegły w sporządzonej przez siebie opinii, na podstawie szczegółowej analizy uszkodzeń obu pojazdów, zawartych w materiałach poglądowych, przeprowadził symulację komputerową zderzenia pojazdów w układzie zbliżonym do zaistniałego w rzeczywistości, w wyniku, której stwierdził, że uszkodzenia obu pojazdów przedstawione w dokumentacji fotograficznej są uzasadnione i typowe przy tego rodzaju zdarzeniach. W końcowych wnioskach oświadczył, że uwzględnione w procesie likwidacji szkody przez stronę powodową uszkodzenia samochodu C. są całkowicie uzasadnione pod względem przyczynowo-skutkowym zaistniałego zdarzenia w odniesieniu do ujawnionych uszkodzeń obydwu pojazdów. Również niewielkie uszkodzenie drzwi przednich prawych pojazdu poszkodowanego jest uzasadnione, gdyż najprawdopodobniej powstało podczas otwierania tych drzwi w okolicznościach ograniczenia otwarcia wynikającego z przemieszczeń błotnika przedniego prawego i należy je uwzględnić w przedmiotowej szkodzie.

(dowód – opinia biegłego sądowego mgr inż. W. C. k. akt 151)

Pojazd C. (...) o nr rej. (...) była wykorzystywany w dacie powstania szkody przez właściciela P. O. (1) do prowadzenia działalności gospodarczej w ramach świadczenia międzynarodowych usług transportowych. W chwili powstania szkody przewoził on pasażerów. W związku z zaistniałą kolizją policja zatrzymała dowód rejestracyjny tego pojazdu, co uniemożliwiło kontynuowanie jazdy. Wobec tego zaszła konieczność skorzystania z usług zastępczego przewoźnika i pokrycia kosztów przewozu pasażerów w miejsce docelowe, za co została wystawiona faktura VAT Nr (...) na kwotę 1.644,86 zł netto. Ponadto poszkodowany P. O. (1) zawarł już wcześniej umowy przewozu osób na trasie Polska-Niemcy w okresie od 24 lutego 2007r. do 06 marca 2007r. W związku z unieruchomieniem pojazdu C. (...) na czas naprawy zaistniała konieczność skorzystania z usług innego przewoźnika, za co została wystawiona faktura VAT nr (...)r. na kwotę netto 6.400 zł.

(dowód – akta szkodowe 103- (...), zeznania świadka P. O. k. akt 133)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność, że pozwany D. P. w stanie nietrzeźwości był sprawcą kolizji drogowej w dniu 24 lutego 2007r. w wyniku, której uszkodzony został należący do P. O. (1) samochód osobowy marki C. (...) nr rej. (...).

Spór dotyczy jedynie wysokości odszkodowania należnego stronie powodowej z tytułu przysługującego ubezpieczycielowi prawa dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC odszkodowania.

Zgodnie z art. 43 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości, albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii. Fakt spowodowania kolizji przez pozwanego D. P. w stanie nietrzeźwości stwierdzony został prawomocnymi orzeczeniami Sądu Rejonowego w Lubaniu w sprawach o sygnaturach akt VI K 198/07 oraz VI W 231/07.

Spór zatem w niniejszej sprawie dotyczy jedynie wysokości należnego stronie powodowej od pozwanego roszczenia, na które – według strony powodowej składa się uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu w wysokości 5.448,53 zł oraz rekompensata poniesionej przez właściciela uszkodzonego pojazdu P. O. (1) szkody w kwocie łącznej 8.044,86 zł z tytułu kosztów wynajęcia przewoźnika zastępczego; natomiast, na które – według pozwanego składają się jedynie uzasadnione koszty naprawy pojazdu w kwocie 2.540 zł.

Strona powodowa po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego uznała mianowicie, że uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego pojazdu, przy uwzględnieniu technologii naprawy i nowych części zamiennych zalecanych przez producenta pojazdu, lecz z zastosowaniem 50% obniżenia cen tych części i obniżonych stawek za naprawy niż obowiązujące w autoryzowanych warsztatach naprawy pojazdów C., działających na rynku lokalnym w dacie szkody, wynoszą 5.448,64 zł netto. Pozwany natomiast, nie podając żadnego uzasadnienia, koszty te określił na kwotę 2.540 zł.

Z uwagi na istnienie powyższych zasadniczych rozbieżności w sporządzonych wycenach dla prawidłowego rozstrzygnięcia sporu koniecznym było dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i kosztorysowania, który po przeanalizowaniu zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego ustalił na potrzeby tego postępowania dwie wersje kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, przy czym wersje te różnią się kosztami części zamiennych oraz stawkami robocizny. Przy uwzględnieniu nowych części zamiennych i średnich stawek robocizny koszt naprawy wynosi 9.231,17 zł, natomiast przy uwzględnieniu części zamiennych z uwzględnieniem 50% obniżenia cen części i obniżonych stawek za naprawy koszt naprawy wynosi netto 5.399,53 zł, przy czym druga wersja oparta została na sposobie rozliczenia opartego na założeniach strony powodowej.

Zważyć przy tym należy, że przedłożona opinia jest w ocenie Sądu wyczerpująca, wysoce profesjonalna, fachowa i merytorycznie poprawna, a tym samym pozwalająca na dokonanie prawidłowego rozstrzygnięcia sporu. Biegły w sposób wyczerpujący, przy zastosowaniu i omówieniu komputerowej symulacji kolizji odniósł się do zarzutów pozwanego, co do rzeczywistych uszkodzeń uszkodzonego pojazdu, wykluczając jego wcześniejsze uszkodzenia w miejscach wskazanych przez pozwanego.

Ponadto, żadna ze stron po zapoznaniu się z przedłożoną przez biegłego opinią, nie zgłaszała do jej ustaleń żadnych zastrzeżeń i dodatkowych wniosków.

Dlatego też na potrzeby niniejszego postępowania Sąd przyjął drugą wersję opinii biegłego i uzasadnione koszty naprawy uszkodzonego pojazdu marki C. ustalił na kwotę 5.399,53 zł netto.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, że uszkodzony P. O. (1) poniósł koszty wynajmu przewoźnika zastępczego w związku z unieruchomieniem w wyniku kolizji w dniu 24 lutego 2007r. samochodu C. (...) nr rej. (...), służącego mu do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przewozów międzynarodowych. Koszty te wskazują załączone do akt faktury z dnia 24 lutego 2007r. i z dnia 06 marca 2007r. i opiewają na łączną sumę netto wynoszącą 8.044,86 zł. Niewątpliwym w ocenie Sądu jest, że powyższe koszty pozostają w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 24 lutego 2007r., za które odpowiedzialność ponosi całkowicie pozwany.

Niezasadny jest zarzut pozwanego, oparty na art. 361 kc, że może ponosić on odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania i zaniechania, z którego szkoda wynikła. Właśnie konieczność zapewnienia przewożonym pasażerom możliwości dotarcia na wcześniej umówione miejsce skutkująca wynajęciem przewoźnika zastępczego była normalnym następstwem unieruchomienia pojazdu poszkodowanego w następstwie spowodowanej przez pozwanego kolizji. Skoro pojazd nie został naprawiony do czasu wykonania w dniu 06 marca 2007r. przez przewoźnika P. O. (1) wcześniej umówionych i opłaconych przejazdów, zasadnym jest kwota, którą musiał uiścić z tytułu przewoźnika zastępczego jest szkodą, która pozostaje w bezpośrednim związku przyczynowym z działaniem pozwanego i pozostaje normalnym następstwem jego działania.

Dlatego też, uznając powództwo za uzasadnione w przeważającej większości, należało orzec jak w punkcie pierwszym wyroku.

O odsetkach orzeczono zgodnie z zasadą prawa cywilnego, według której dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. Skoro pozwany nie wpłacił należnego świadczenia w terminie określonym w art.817 kc, przeto żądanie strony powodowej odnośnie zasądzenia ja jej rzecz odsetek za opóźnienie Sąd uznał za zasadne.

Powództwo ponad kwotę 13.444,39 zł zostało oddalone z uwagi na przyjęcie na potrzeby niniejszego postępowania uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu w wysokości ustalonej przez biegłego, a niższych o 49,11 zł od kosztów przedstawionych przez stronę powodową.

Orzeczenie o kosztach ma podstawę prawną w art. 98 kpc.

Strona powodowa poniosła koszty w łącznej wysokości 4.470,19 zł (675 zł opłata sądowa od pozwu, 1.378,19 zł wynagrodzenie biegłego, koszty zastępstwa procesowego 2.400 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł. i taką też kwotę pozwany, jako strona przegrywająca proces, zgodnie z powyższym przepisem, jest zobowiązany zwrócić stronie powodowej.

Pozostała część uiszczonych przez stronę powodową, a niewykorzystanych zaliczek na biegłego w łącznej wysokości 1.121,81 zł zostanie stronie powodowej zwrócona niezwłocznie po uprawomocnieniu się wyroku.